

JUHÁSZ TIBOR

Adácsszünet

*Nem tudjuk, milyen évszak van,
csak ruháink lesznek egyre vékonyabbak.
Tüdőnk füstje napról napra lassabban
oszlik el, már egészen nehéz a legyintés,
amivel gyermekeink elől próbáljuk
elkergetni a hideget. A lyukas kályhába
a folyosóról összeszedett szemetet tömjük,
akár egy haldokló, köhög ez a leharcolt
szerkezet, haláltusája mégis megnyugtat,
hiába, hogy nem ad meleget.
Az adácsszünet, mint férgek tömege,
zsizseg a szobában: a fehér testek
megmásszák a belezett konyhaszekrényt,
a vízköves csapot, beterítik a megégett
kanapét és székeket, majd elvegyülnek
a sarokba dobált pólók és farmerek között.
Az ablakkal szemközti falon egy szikrázó
tengerparti táj húzódik fákkal, szerelmesekkel,
az éggel érintkező vízfelülettel.
A tapétát itt-ott már felkaparták a gyerekek.
Pántnélküli, foszló táskákat tartanak
a kókuszokba vert szögek.*

Vágás

*A vécéből szüntelenül árad a szennyvíz
és a tyúkszar keveréke. Mintha nem lenne ajtó,
bűz és tollak mindenütt, kukoricaszemek
sárgállanak a szőnyegen, a repedezett
ajtókereten sötétvörös pacák, a múlt heti vágás
nyomai. Egy rendellenesre nőtt máj, kitépett
zakóbélés hever a szétszórt csontokon,
nem lehet eldönteni, hogy a maradványok
vagy a kilátástalanság szilánkjai ropognak
lépteink alatt. A mellettünk lévő lakásban
disznókat tartanak, mintha dölni készülne
az épület, döngenek a falak, ahogy nyugtalankodnak*

az állatok. A padlón kanalak és tányérok egymásba rakva, egy kenyérvágókés, hegyével a szárnyasok felé mutat, mintha tudna a szobában alvó tizenéves szükségéről. A lyukas pokróc szuszogását alig lehet hallani. Csörömpölnek a tányérok, ahogy közöttük elsuban valami.

Amire telik

Már harmadik napja vártuk a fizetésünket. A túlórázott hétvégék után használhatatlanok és ingerlékenyek voltunk bármihez is. Körbekérdeztem az öltözőben, és miután rájöttem, hogy még senki sem kapta meg, megpróbáltam rávenni a munkatársaimat, hogy jöjjenek velem az irodába. Rájuk kellene rúgni az asztalt, mondta egy háromgyerekes családapa, hogy folyjon a vérük patakokban, akkor talán megtudják, hogy milyen is ez. Láttam rajtam, hogy komolyak a szándékaim, és visszakozni kezdett, én be nem teszem oda a lábam, ha fejbe lőnek sem, váltott hangnemet, de undorát nem tudta leplezni.

Végül találtam valakit, akinek semmi veszténivalója nem volt. Amolyan hitvány figurát, aki egész nap csak piszmogott a gépek között. Nem tudtunk róla semmit, a kocsmában sem találkoztunk vele, éppenséggel családja is lehetett, de néhai megszólalásából ítélve ugyanazokkal a problémákkal küzdött, amikkel mi, így különösebben senkit sem érdekelt.

Ekkor láttam először érzelmet rajta. Éppen azt magyaráztam neki, hogy mit kellene mondani az irodában, mikor észrevettem, hogy egyre sűrűbben pislog a többiek felé. A szemé kétségbeesetten kutatott a zubbonyok között, mintha valami olyasmit keresett volna, aminek okán visszaállhat közéjük. Ha fejbe lőnek sem, utánozta félve a családapát,

*mikor befejeztem a mondandómat,
és az öltözőszekrényéhez sietve
vetkőzni kezdett, egyik szemét a többiekre tartva,
nehogy lemaradjon.*

BALÁZS IMRE JÓZSEF

Eltűnt kilók

*Kidobott súlyok egy léghajóban állva,
amikor túl közel kerül egy hegycsúcs,
s a legerősebbre font kosár mintája a bordarács.
Hiába próbál alakítani rajta a szél,
vitorlaként feszül meg a test,
magába gyűjti a szélerőt
s az összes látványt a hóhatár fölött.*

A vízlakó

*Engedelmesen simul hozzá a víz,
saját tengeröblöt úszik bele.
Egy hegyipatakából indul,
változtatja alakját és mégis felismerhető,
s amikor kibukkan belőle,
valahol Skócia hegyvidékein
vagy délolasz tengerpartokon,
a lábujjak közt lecsorduló vízcseppeket
mohón issza be a parti törmelék.*

Saját világok

*Mint két dombtető,
abonnan egymásra látni délutáni fényben,
mint két fa,
amelyek lombjai majdnem érintik egymást,
mint két híd
a folyó fölött, hullámzó embertömeeggel,
mint két ablak,
melyek más-másféle nyílnak egy épület oldalán,
mint két lélegzetvétel*